

Sbox 73

Det kronede Haab.

En Sang,

helliget

Velædle, Höyfornemme

Hr. Herman von Tangen

og

Höyædle, Velbaarne

Fröchen

Karen Ameln

paa

Deres

Bryllupsfest

den 26de Juli 1802

fra

Deres hengivne Ven

B. Börretzen.

Bergen, 1802.

Trykt i Hs. Kongel. Majests. privileg. Bogtrykkerie,
hos R. Dahls Efterleverske.

Das Kassenbuch

1883

1883

1883

1883

1883

1883

1883

1883

1883

1883

1883

2

399338

Natur! jeg gif blandt dine Yndigheder,
Jeg saae din Pragt paa Hav, i Dal, ved Strand,
I Ungdoms Vaar ved dine Herligheder
Tilbad min Mand den store Skabermænd.

Jeg ligned dig, saa reent, saa frit mit Hierte,
Som da du blev ved Almagts store Bud,
Saa ubekiendt med Last, med Nag og Smerte,
Som første Son, da han blev skabt av Guld.

Saa vandred' jeg ved omme Fædres Side,
De lærte mig at elske Guld og Dyd:
„Frygt Guld, du ey skal selvgiort Plage lide,
„Men hver nye Dag fordoble skal din Fryd.

Saa talte Hun, den huldeste blandt Modre,
Dg træt av Nar Hun fandt i Graven Roe,
Jeg hældig blev av Søstre og av Brødre
Med Eenighed at arve Fædres Bøe.

Min Handel saae jeg ved Guds Forsyn trives,
Han lønnede med Hæd mit Ansigts Sæd;
Naar Manddoms Aar ved saadant Haab oplives,
Da skinner man sit Duskens Dømeed.

Men rask og stærk at bære hunselig Byrde
Jeg savnede hvad ey undværes kan;
Naturens Søn, der banker om som Hyrde,
Sang for den Brud, som gjorde ham til Mand:

Saa onsked' jeg en Moer i Huus at eye,
Hvis Omhue gjør dets Glæde dyrebar,
Imod hvis Smil ey noget kan oppeye
Av hvad vor Jord av Fryd at skænke har.

Nu traf mit Suk den fromme, gode Vige;
O! blev Hun min, jeg Himlen signe maae,
Ja! evig skal min Lov mod Himle slige
For første Gang da jeg min Karen saae.

Hun svarte: Ja! — og hæderligste Fædre
Bitaldt vor Pagt til hellig Egestand —
Hvor glad skal jeg nu mine Pligter hædre
Indtil jeg døer, som elsket, æret Mand.

Min Ungdoms Ven! dit Haab, din Hæder,
Lykke

Besjunger nu min heele glade Siæl,
Og Almagts Guld hvert Dufte skal samtykke,
Som jeg nu sang for Eders Fremtids Vel.

For Brud og Brudgom.

Melodie: Mens fælles Fryd ic.

1.

D Brudepar! vi nu paakalder
Den Gud, som os gladgjøre kan;
O! maatte han til solvgraae Alder
Velsigne Eders Egtestand!
At Sæse Nar maae iile hen,
Som Bryllupdag, min Ungdoms Ven!

2.

Og Bruden vil vist Himlen signe
Med alt det Gode den formaaer,
I Frugtbarhed hun Moder ligne,
Og De en Flok at elste faaer;
Gud give Hæld til Pagt i Dag,
Den Skaal den er vor Hovedsag.

3.

At Fædre og høytelskte Frænder
Maae see Jer's Bane lang og skion,
At De paa Gravens Rand erkjender:
O! Disse naed sin Elskovs Lon!
For Brud og Brudgom synge vi:
Lyksaligt Liv med Harmonie! —

Brud og Brudgom til Forældre og Sødskende.

Melodie: I Gratier 26.

1.

Vor Skiebne er usete Scener;
Men vi i Dag vor Bon foreener
Til ham, hvis Bud var: Vee og Vel.
Ufsader! Du vort Huske Krone,
At jeg, som Mand, at jeg, som Kone,
Maae sildigst fryde Fædres Siæl!

2.

Die Almagts Bud skal vi adlyde,
Dg Egtestandens Gode nyde
Bed en urolket Kiærlighed —
Forældre see vor Fremtids Dage
Som dem, De alt har lagt tilbage,
Vær Vidner til vor Eenighed!

3.

Vort Samfund blive Eders Glæde,
I det vi Dydens Vey betræde;
Thi eene den gior lykkelig.
Ja! maatte vi og heele Stamme
Til sidste Stund betræde samme! —
Ey Fædre kan meer ønske sig.

Moerskabs-Sange.

Melodie: Laß nur die Politiker sprechen 16.

1.

Os Hav og Søfart Brodet giver,
De udgior Bergens Floer og Hæld,
Dg Deres Skaal hver Fæst opliver,
Som hyldeS blandt dens nøgne Fjeld —
Sid Bergens Handel blomstre maae! —
Til sildigst Et i Arv den gaae! —

2.

Den Bælfærd, som paa Havet svæver,
Gld værne den, at Egermand
Kan naae den Fordeel, som han kræver,
Til fortient Løn i lovlig Stand!
Nu, Huusets Fa'er! den Skaal gialt Dig,
Av Hav, av Land bliv lykkelig! —

3.

Men hellig Skif, som Nordmænd kiender:
Saa ofte de i Gilde sad,
De drak en Skaal for alle Stænder,
Dg Himlens Gunst enhver udbad:
Fra Thronen, ned til ArmodS Træl,
Gld fremme alle Stænders Vel!

Melodie: Naar man drikker Amphion ic.

1.

Adam uden Eva ey
Kunde glad beboet Jorden;
Konen jævner Livets Bey
Og gav Huset Lyst og Orden.

Chor.

Venner! nu, til Kionnets Vre,
Vi en Skaal udtomme vil,
Hellig Deres Fryd os være
Medens vi, som Mænd, er til!

2.

Men nu, Brodre! Mand med Mand,
Lad os klinkke med hverandre —
Aldrig Pligt vi svige kan,
Aldrig Løfte vi forandre —

Chor.

Trofskab! derpaa Glasset tømmes,
Sid den følge vore Fied!
Nordmands Roes os da indrømmes,
Naar vi gaae til Støvet ned!

